

Lidzbark Warmiński, dn. 25 listopada 2013 r.

Andrzej Pieślak
Ul. Bema 34
11-100 Lidzbark Warmiński

**Prokuratura Rejonowa w Lidzbarku
Warmińskim
Ul. Kard. Stefana Wyszyńskiego 37
Lidzbark Warmiński**

**ZAWIADOMIENIE
o popełnieniu przestępstwa**

Na podstawie art. 304 § 1 k.p.k. zawiadamiam o popełnieniu w dniach od 2 września br. do dnia złożenia niniejszego zawiadomienia przez p. Artura Wajs, Burmistrz Lidzbarka Warmińskiego przestępstwa określonego w **art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej** tj. nieudostępnienia wbrew obowiązkowi informacji publicznej oraz wnoszę o wszczęcie w tej sprawie postępowania przygotowawczego.

Uzasadnienie

W dniu 2 września złożyłem do Urzędu Miejskiego w Lidzbarku Warmińskim wniosek o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie:

1. Nakładów finansowych jakie poniosła gmina miejska w związku z organizacją "Lidzbarskich Wieczorów Jazzowych" 2013 w rozbiciu na:
  - Wysokość wynagrodzenia dla wykonawców (proszę o skany umów zawartych z wykonawcami lub ich menagerami)
  - Wysokość wynagrodzenia dla firmy ochroniarskiej, nagłaśniającej i oświetlającej imprezę "Lidzbarskie Wieczory Jazzowe" 2013 w skrócie LWJ 2013 (proszę o skany umów z nimi zawartych).

- Koszt wynajęcia namiotu na potrzeby LWJ 2013 i nazwę firmy od której namiot wynajęto.
- Jeśli były opłacane noclegi i hotele dla zaproszonych wykonawców i innych osób w związku z organizacją LWJ 2013 poproszę o skany faktur wystawionych przez wyżej wymienione podmioty dla Urzędu Miejskiego.
- inne koszty nie ujęte w powyższym zestawieniu takie jak wyżywienie itp.
- Jaką rolę w organizacji LWJ 2013 pełnił hotel "Krasicki". Jeśli na okoliczność organizacji LWJ 2013 Urząd Miasta zawarł z hotelem umowę, lub też inne porozumienie to poproszę o skan tego dokumentu.

Dowód: kopia wniosku z dnia 2 września br.

W odpowiedzi z dnia 11 września 2013 r. (OR1431.23.2013WS), organ wskazał, że rzekomo właściwą procedurą jest ta, która została określona w rozdziale 2a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, a co tego, dla Burmistrza wynika, powinienem złożyć wniosek zgodny ze wzorem określonym Rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie wzoru wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 94), o którym mowa w art. 23g ust 1 pkt 4 powołanej ustawy.

Dowód: Pismo Burmistrza z dnia 11 września 2013 r.

W dniu 4 września 2013 złożyłem do Urzędu Miejskiego w Lidzbarku Warmińskim kolejny wniosek o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie:

1. Zasad użytkowania samochodów służbowych należących do gminy miejskiej Lidzbark Warmiński, poproszę o kopię zarządzenia burmistrza w tej sprawie lub odpowiedniego regulaminu dotyczącego tej sprawy.
2. Wyznaczonych miejsc garażowania pojazdów wymienionych w pkt.1
3. Roczego przebiegu w km pojazdów wymienionych w pkt. 1 za 2011 i 2012 rok.
4. Nakładów finansowych jakie ponosi gmina miejska w związku z użytkowaniem pojazdów wymienionych w pkt. 1 z rozbiciem na paliwo, koszty serwisowania, płynów eksploatacyjnych, napraw itp. za 2011 i 2012 rok.
5. Kopia faktur za zakupione paliwo do samochodów wymienionych w pkt 1. Za rok 2012 z rozbiciem na konkretne pojazdy.

6. Zasad korzystania z samochodów prywatnych używanych do celów służbowych przez pracowników Urzędu Miasta, proszę wskazać w BIP-ie odpowiedni zapis lub przesłać mi kopię takiego zarządzenia/regulaminu

7. Ile osób pracujących w UM korzysta z samochodu prywatnego dla celów służbowych i na jakich zasadach jest to rozliczane.

7a. Jaki koszt poniosła gmina miejska Lidzbark Warmiński w związku z faktem korzystania przez pracowników z samochodów prywatnych w celach służbowych za rok 2011 i 2012.

8. Czy prowadzona jest ewidencja/karty drogowe dla samochodów służbowych wymienionych w pkt. 1. Jeśli tak, to proszę o kopie kart drogowych/ewidencji przejazdów dotyczących samochodu służbowego Toyota NLI 57HE za rok 2013 (styczeń - sierpień włącznie).

9. Proszę podać kto i w jakim celu pojechał do szpitala powiatowego dnia 24 sierpnia 2013 roku. Proszę podać godzinę przyjazdu i odjazdu z parkingu położonego za szpitalem powiatowym na ul. Bartoszyckiej.

10. Kto prowadzi obsługę codzienną pojazdów wymienionych w pkt. 1 wniosku.

Dowód: Wniosek o udostępnienie informacji publicznej z dnia 4 września br.

Organ w odpowiedzi udzielonej w dniu 13 września (OR1431.24.2013WS) zawarł identyczne twierdzenie, co w powołanym piśmie z dnia 11 września br. polegające na tym, że rzekomo istnieje obowiązek złożenia przeze mnie wniosku w trybie określonym w rozdziale 2a ustawy.

Dowód: Pismo Burmistrza z dnia 13 września 2013 r.

W dniu 25 września 2013 r. zwróciłem się ponownie do Burmistrza Lidzbarka Warmińskiego z wnioskiem o udostępnienie informacji, tym razem w następującym zakresie:

1. Wszystkich umów o dzieło zawartych przez gminę miejską Lidzbark za rok 2011 i 2012
2. Wszystkich umów-zleceń zawartych przez gminę miejską Lidzbark Warmiński za rok 2011 i 2012
3. Wszystkich umów dotyczących promocji urzędu miasta Lidzbarka Warmińskiego za rok 2011 i 2012

Dowód: Wniosek z dnia 25 września 2013 r.

Burmistrz, w odpowiedzi na powyższy wniosek wystosował pismo z dnia 8 października 2013 r., w którym oprócz ponowienia treści pism z dni 11 i 13 września br. określił, że termin na udostępnienie informacji ulega przedłużeniu, ale co istotne już w trybie dostępu do informacji publicznej określonym w rozdziale 1 i 2 ustawy, a nie w rozdziale 2a ustawy oraz wyznaczył opłatę na podstawie odpowiednich przepisów ustawy, z tym że od siebie niezależnych i niemogących zostać uznane za jednolitą podstawę. Powołał się mianowicie na przepis art. 15 ust. 1 i 2 ustawy oraz art. 23 c ust. 1 i 2 ustawy, a tym samym wyznaczył koszty jak za dostęp do informacji publicznej w trybie określonym w rozdziale 1 i 2 ustawy i jednocześnie w trybie określonym w rozdziale 2a ustawy. Działanie Burmistrza wskazuje zatem, że niezgodnie z prawem wskazując, że żądanie moje dotyczy udostępnienia informacji do ponownego wykorzystywania, stosuje jednocześnie przepisy, które w ogóle nie odnoszą się do tego trybu.

Dowód: Pismo Burmistrza z dnia 8 października 2013 r.

W dniu 26 września 2013 r. złożyłem do Urzędu Miejskiego w Lidzbarku Warmińskim wniosek o udostępnienie kolejnych informacji, tym razem w następującym zakresie.

1. Stałych kosztów rocznych jakie ponosi gmina miejska z tytułu przynależenia do Cittaslow za rok 2011 i 2012
2. Zestawienia kosztów wyjazdu na Zgromadzenie Ogólne Cittaslow do Turcji 2013 poniesionych przez gminę miejską.
3. Listy uczestników wyjazdu na Zgromadzenie Ogólne Cittaslow do Turcji 2013 z terenu gminy miejskiej.

Dowód: Wniosek z dnia 26 września 2013 r.

W odpowiedzi udzielonej pismem z dnia 8 października 2013 r. (OR1431.27.2013WS) Burmistrz powtórzył identyczne jak w pismach z dnia 11 i 13 września twierdzenia, że powinienem rzekomo posłużyć się wzorem wniosku, o którym mowa w art. 23g. ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Konstytucja RP z 1997 roku w art. 61 ust. 1 stanowi, że obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów publicznych. W związku z tym, a szczególnie z faktem umieszczenia prawa do informacji publicznej w rozdziale Wolności i prawa polityczne, jest oczywiste, że dostęp do informacji stanowi warunek realizacji wielu praw obywatelskich (red.

T. Gardocka, Obywatelskie prawo do informacji, Oficyna, Warszawa 2008). Dostęp do informacji publicznej określony jest również - jako prawo człowieka – w dokumentach międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską: Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz.U. z 1993 r. nr 61, poz. 264 z późn. zm.) oraz Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz.U. z 1997 r. nr 38, poz. 167).

Ochrona prawa dostępu do informacji publicznej poprzez wprowadzenie sankcji jest istotna z punktu widzenia wagi tego prawa. Jak podnoszone jest w doktrynie: „Dostęp do informacji publicznej jest uznawany za konsekwencję przyjęcia zasady zwierzchności narodu wyrażonej w art. 4 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz. U. Nr 78, poz. 483 (Konstytucja RP) [P. Winczorek, Prawo obywatela do informacji, "Rzeczpospolita" z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46]. Z koncepcji podporządkowania organów państwa jego obywatelom wynika w szczególności postulat zapewnienia tym ostatnim pełnej informacji na temat działań administracji publicznej, dzięki czemu realna staje się odpowiedzialność osób sprawujących funkcje publiczne przed społeczeństwem. W innym przypadku "obywatele nie dysponujący informacjami o biegu spraw publicznych, także w skali lokalnej, nie mogą realizować swoich praw jako członkowie zbiorowości, do której należy władza zwierzchnia" [P. Winczorek, Prawo obywatela do informacji, "Rzeczpospolita" z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46].”.

W pierwszym rzędzie należy zwrócić uwagę, że ustawa o dostępie do informacji publicznej w rozdziale 2a wprowadziła reguły dotyczące ponownego wykorzystywania informacji publicznej. To ważne rozróżnienie, gdyż ustawa wyraźnie określając, że chodzi o wykorzystywanie, wskazuje, że jest to proces systematyczny, dotyczący realizacji stałego przetwarzania tych samych danych zaliczanych do informacji sektora publicznego. Przykładem takich czynności jest np. prowadzenie serwisu informacji prawnej LEX. Wnioskodawca takich działań nie prowadzi.

Korzystam w tym zakresie, jako prasa, (ale również mogą to czynić obywatele i organizacje pozarządowe) z **uprawnień określonych w art. 54 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantujących, że każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji**. Zapis ten jest zbieżny z Europejską Konwencją o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, która w artykule 10

ustanowiła, że każdy ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe.

Otrzymywanie i swobodne rozpowszechnianie informacji publicznej zostało uznane przez Europejski Trybunał Praw Człowieka jako podstawowe prawo człowieka właśnie w kontekście rozpowszechniania informacji publicznej przez organizację pozarządową. (por. TASZ przeciwko Węgrom, nr 37374/05).

Zwracam uwagę, że sama Konstytucja w art. 54 ust. 1 nie formułuje żadnych klauzul ograniczających. Ujęcie pozyskiwania i rozpowszechniania informacji jako wolności jednostki oznacza dopuszczalność ograniczeń w uzyskiwaniu informacji tylko w ustawach odsyłając w zasadzie do treści art. 31 ust. 3 Konstytucji RP (por. wyr. SN z 28.9.2000 r., V KKN 171/98, OSNKW 2001, Nr 3-4, poz. 31 (por. B. Banaszak (2009) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. C.H. Beck). Ustawa o dostępie do informacji publicznej w katalogu ograniczeń dostępu do informacji (art. 5 ust. 1 i ust 2), nie przewiduje ograniczenia w ich rozpowszechnianiu.

Należy z pełną mocą podkreślić, że ustawodawca, wyraźnie określił, że prawo do rozpowszechniania informacji publicznej łączy się w szczególny sposób z uprawnieniem do jej pozyskania. **W treści art. 2a ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej zawarto sformułowanie, że zasady ponownego wykorzystywania informacji publicznej nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania.** Prawo dostępu do informacji publicznej jest więc równoznaczne z wolnością jej rozpowszechniania i będzie miało to zastosowania zarówno w przypadku umieszczenia na prywatnej stronie internetowej otrzymanych w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej umowach (fakturach) zawartych przez urząd gminy, jak i również nagrań zarejestrowanych w trakcie posiedzenia rady.

Celem wprowadzenia do polskiego porządku prawnego regulacji dotyczących ponownego wykorzystywania informacji publicznych wskutek implementacji dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. WE 2003 r. seria L Nr 345, poz. 90 z późn. zm.) „było nie tyle ograniczenie możliwości dalszego wykorzystania uzyskiwanych

informacji publicznych w ogóle, **ile określenie pewnych minimalnych wymogów i warunków w tym zakresie, w szczególności w odniesieniu do informacji chronionych prawami własności intelektualnej.** Ustawa przewiduje zatem takie zasady i warunki nie przy każdym udostępnianiu informacji, ale tylko przy niektórych jej formach. Warto też podkreślić, że w wyroku TS UE z dnia 27 października 2011 r. w sprawie C362/10 Trybunał zauważył, iż celem dyrektywy było polepszenie możliwości ponownego wykorzystania informacji służące rozwojowi usług w Unii Europejskiej. Uregulowanie takich warunków miało więc na względzie, jak podkreślała Komisja, osiągnięcie skutku o charakterze gospodarczym, **a nie, jak w zakresie dostępu na podstawie przepisów prawa krajowego, realizację politycznych praw obywateli.** (Wyrok NSA z 5 kwietnia 2013 r. I OSK 196/13)

Stanowisko takie zostało wielokrotnie potwierdzone przez sądy administracyjne w tym Naczelnym Sąd Administracyjny (I OSK 454/13, I OSK 605/13, I OSK 520/13, I OSK 522/13, I OSK 604/12, I OSK 430/13).

Dodatkowo należy podnieść , że w cytowanym wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2013 r. stwierdzono, że, " pojęcie "ponownego wykorzystania informacji" wyklądać należy nie w jego dosłownym językowym znaczeniu, wynikającym z art.23a ust. 1 u.d.i.p., **ale odnosić je w świetle art.23 g do informacji już udzielonej, czy to w drodze aktywności urzędowej podmiotu zobowiązanego tj. udostępnionej na stronie podmiotowej BIP, udostępnionej w inny sposób (a więc przez wywieszenie, wyłożenie), udostępnionej w centralnym repozytorium, czy to udzielonej na wniosek, a dotyczącej informacji objętej prawem autorskim, czy innej informacji nietypowej, np. przetworzonej.** Ta ostatnia sytuacja powinna mieć charakter wyjątkowy oraz odnosić się do informacji publicznych udostępnianych po wejściu w życie ustawy nowelizującej." Identyczne stanowisko NSA zawarł m.in. w sprawie I OSK 604/13. W związku z powyższym stwierdzam, że niezgodne z prawem jest żądanie złożenia deklaracji czy informacje będą ponownie wykorzystywane, a tym bardziej realizacja wniosku od złożenia pisma, które nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

Burmistrz nie mógł zatem żądać ode mnie złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23g. ust. 1 pkt 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej, **ponieważ nie żądam informacji w tym trybie, o czym Burmistrz był wielokrotnie informowany.** Nadmienić należy, że

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie uznał w wyroku z dnia 5 listopada 2013 r. (II SAB/OI 103/13), że identyczne działanie dyrektora Zakładu Opieki Zdrowotnej jest złamaniem przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej i nie mógł on żądać złożenia przeze mnie wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej. Z uwagi na istnienie obowiązków nadzoru nad ZOZ przez Burmistrza, ma on pełną świadomość takiego rozstrzygnięcia WSA w Olsztynie. Pełniąc rolę podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej musiał on mieć również pełną wiedzę na temat powołanego wyżej orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego w tym identycznym obszarze, **a mimo to żądane informacje nie zostały w dalszym ciągu udostępnione.**

Dla bytu przestępstwa określonego w art. 23 **wystarczy fakt, że informacja publiczna nie została udostępniona** (T. Aleksandrowicz, Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2004). Zwracam również uwagę, że zawiadomienie jest uzasadnione z tego powodu i nie można uznać, że w przedmiotowej sprawie należy rozstrzygnąć w oparciu o przepisy prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 22 lutego 2010 r. (sygn. akt II Kp 10/10) ***nie sposób warunkować prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, od prawomocnego zakończenia postępowania administracyjnego na bezczynność organów administracji, albowiem są to zupełnie różne i tylko pozornie zależne od siebie postępowania.*** Linia ta została potwierdzona m.in. przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w sprawie III Kp 381/13, w której toku stwierdzono, że „***żaden z trybów [administracyjny i sądowo-administracyjny] nie wyłącza odpowiedzialności karnej z tytułu art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej***” czy w postanowieniu Sądu Rejonowego w Wołominie w sprawie V Kp 107/12, gdzie stwierdzono, że „***organy postępowania karnego mają prawo i obowiązek samodzielnie dokonać oceny słuszności odmowy udzielenia informacji publicznej***”.

Czyn zabroniony z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej polegający na niezgodnym z prawem nieudostępnieniu informacji publicznej, wbrew ciążącemu na podmiocie zobowiązanym obowiązkowi, może wystąpić w przypadku wnioskowego trybu żądania udostępnienia informacji publicznej w następującym stanie faktycznym:

1. istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym: - dany podmiot na gruncie ustawy jest zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej zgodnie z art. 4 ust. 2 u.d.i.p. **(co ma bez wątplenia miejsce w przedmiotowej sprawie),**

2. istnieje obowiązek udostępnienia w znaczeniu przedmiotowym: a) Informacja objęta wnioskiem ma charakter informacji publicznej zgodnie z art. 1 i 6 u.d.i.p, b) organ jest w posiadaniu informacji publicznej art. 4 ust. 3 u.d.i.p., c) informacja publiczna nie zostaje udostępniona w biuletynie informacji publicznej art. 10 ust. 1 u.d.i.p., d) co do udostępnienia objętej wnioskiem informacji publicznej nie znajdują zastosowania przepisy innych ustaw art. 1 ust. 2 u.d.i.p., e) udostępnienie informacji publicznej nie podlegała ograniczeniu zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p., **(co ma bez wątplenia miejsce w przedmiotowej sprawie).**

3. podmiot zobowiązany nie udostępnia informacji objętej wnioskiem: a) podmiot zobowiązany milczy, w sytuacji istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, b) podmiot zobowiązany nie wykonuje prawomocnego orzeczenia sądu nakazującego udostępnienie informacji, w sytuacji istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, c) podmiot zobowiązany utrzymuje, że informacja nie ma charakteru informacji publicznej, podczas gdy ma, a w pozostałym zakresie istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, d) podmiot zobowiązany utrzymuje, że nie posiada informacji publicznej, podczas gdy ją posiada, a w pozostałym zakresie istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, e) podmiot zobowiązany utrzymuje, że informacja publiczna została udostępniona w biuletynie, a nie została, a w pozostałym zakresie istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, f) **podmiot zobowiązany utrzymuje, że do udostępnienia informacji znajdują zastosowanie inne ustawy lub inne przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej, a nie znajdują, a w pozostałym zakresie istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym,** g) podmiot zobowiązany odmawia udostępnienia informacji powołując się na ograniczenia, które nie zachodzą, a w pozostałym zakresie istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, h) podmiot zobowiązany nie udostępnia informacji w sytuacji, gdy w toku postępowania odwoławczego jego decyzja odmowna zostaje uchylona, przy jednoczesnym umorzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej, i nie wydaje kolejnej decyzji odmownej na innej podstawie faktycznej czy prawnej, w sytuacji istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym, i) podmiot zobowiązany nie udostępnia informacji w sytuacji, gdy w toku postępowania odwoławczego jego decyzja odmowna zostaje uchylona, przy jednoczesnym

umorzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej, wydaje ponownie decyzję odmowną przy nie zmienionych okolicznościach prawnych i faktycznych, w sytuacji istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu przedmiotowym.

Burmistrz wydając każdorazowo pismo zawierające wezwanie do spełnienia przeze mnie przesłanek, które nie mają oparcia w przepisach prawa **dopuścił się tym samym do nieudostępnienia informacji publicznej. Świadomie powołuje on podstawę prawną, która nie ma zastosowania w tej sprawie, aby powstrzymać się od udostępnienia informacji zgodnie ze złożonymi wnioskami.**

Znamiona strony podmiotowej przestępstwa z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w przypadku wnioskowego trybu żądania udostępnienia informacji publicznej wymagają zatem ustalenia i udowodnienia, że:

- a) podmiot zobowiązany działa z zamiarem bezpośrednim - wie, że istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym, a jednocześnie nie chce udostępnić informacji,
- b) podmiot zobowiązany działa z zamiarem ewentualnym - przewiduje możliwość istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym, a jednocześnie godzi się (akceptuje) na nieudostępnienie informacji.

Wobec powyższego, nie pozostają wątpliwości, że Burmistrz dopuścił się popełnienia czynu określonego w art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Do oceny prokuratora pozostawiam ustalenie, czy działał on z zamiarem bezpośrednim (na co wskazują, w mojej ocenie okoliczności sprawy), czy z zamiarem ewentualnym.

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.

.....

Załączniki: wymienione w uzasadnieniu